

מ"ת 64279/05/23 - מחמוד אגבריה (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 64279-05-23 מדינת ישראל נ' אגבאריה(עציר)
תיק חיצוני: 1681/23

לפני **כבוד השופט ניצן סילמן**
מבקשים **מחמוד אגבריה (עציר)**
נגד **מדינת ישראל**
משיבים

החלטה

1. בקשה לעיון חוזר.
2. אפרט הרקע בקיצור; מדובר במבקש כנגדו הוגש כתב אישום ברצח; ביום 7/8/23 לאחר טיעון בנושא, ראיתי לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית בעצמה תקינה, ונוכח רף האישום, עצמת העילה, והנסיבות שם, ראיתי להורות על מעצר המבקש עד תום ההליכים.
3. בין לבין חלו התפתחויות בהשלמת חקרה שבוצעה. הנשק אשר שימש לכאורה לרצח נמצא אצל צד ג'; בקשה לעיון חוזר הוגשה בנושא.
4. ביום 11/10/23 ניתנה החלטה בבקשה הנ"ל ובמסגרתה סברתי כי לא חל 'כרסום' כהגדרתו בפסיקה; עצמת הראיה אמנם נחלשה קמעא, אך התשתית עדיין קיימת.
5. נוכח ההיחלשות הופנה המבקש לתסקיר; תסקיר ראשון הוגש ביום 9/11/23 ובהמשך הוגש תסקיר נוסף ביום 28/11/23.
6. ביום 6/12/23 נבחן מערך הפיקוח המוצע (שבעה מפקחים שהוצעו); הבחינה נעשתה במסרקות; לאחר מכן טענו הצדדים בהרחבה.
7. ב"כ המבקש מיקד טיעונו באיכות החלופה, ובהיעדר ממצאים משחירים בתסקירים; ב"כ המאשימה-המשיבה מיקד טיעונו בחומרת האישום ובעולה מהחלטת המעצר עצמה.
8. ביקשתי שהות לעבר על ההחלטות בתיק, עיקרי החומר, התסקירים.
9. סבור אני כי לעת זו דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.
10. פתח דבר- סבורני כי מיקום החלופה שהוצע תקין; לפחות 3 מפקחים גם הם תקינים (אמאל, אברהים ועומר).

עמוד 1

11. חרף זאת סבורני כי לא בשלה העת להורות על שחרור; אחדד מספר נקודות להתרשמותי.
12. ראשית- עסקינן בתיק רצח; התיק כולל שימוש בנשק חם, לכאורה, שותף אשר נותר עלום (על כל המשתמע מכך).
13. גם אם נחלשה עצמת הראיות, היא עדיין תקינה; במצב דברים זה, כפי שהבהרתי בהחלטה- נדרשת המלצה חיובית ובלתי מסוייגת; (השווה- בש"פ 6835/20 **שי קריספי נ' מדינת ישראל**).
14. אין המדובר בהעברת סמכות ההכרעה לשירות המבחן אלא בנטלים; כאשר מדובר בעבירת הקיצון, קיפוד חיים, המלמד על מסוכנות קיצונית, כאשר כלל העילות מתקיימות במקרה, ובעצמה גבוהה, נדרש 'רקורד מושלם', של המלצה חיובית וכזו אין.
15. ראה לעניין זה, בהקבלה- בש"פ 6543/23- הטעמים הנדרשים וחיוביות התסקיר הנדרשת.
16. שנית- ועיקר- מסכים אני בכל לב עם אבחנת ב"כ המבקש כי התסקיר אינו שחור משחור כפי שהיה "מצופה" בתיק רצח; שירות המבחן התרשם מהיעדר דפוסים אנטיסוציאליים מושרשים למבקש, והיותו בעל זהות מגובשת. יוצא כי לכאורה, על פי שירות המבחן, מדובר באדם נורמטיבי, אשר מעידותיו בעברו רחוקות, ועל כן קיים פער בלתי מוסבר; פער זה אפוא, בהינתן היחלשות, מעלה קושי.
17. אלא שתסקיר לחוד וראיות לחוד; על פי החומר בתיק, **המבקש טען** כי הכיר את בן המנוח בנסיבות של רכישת סמים; המבקש ציין כי פגש את המנוח כחודש- חודשיים לפני אירוע הרצח, ונהג לקנות ממשפחת המנוח (בעיקר מהבן סעיד) סמים (הודעה 1/5/23).
18. אליבא המבקש עצמו בנו של המנוח (סעיד) חב לו 5,000 ₪; המבקש טען כי 'הלווה' לסעיד 5,000 ₪ לפני שנתיים וחצי, והסך לא הושב לו.
19. המבקש אינו חולק כי נסע להשיב הסכום לפחות יום קודם לכן.
20. סעיד מחאמיד (בן המנוח) העיד כי לווה מהמבקש סך של 1,000 ₪ אותם החזיר וכעת המבקש דורש ממנו 150,000 ₪ (הודעה 2/4/23); אליבא סעיד המבקש עצמו עם עודאי איימו עליו ברצח ודרשו ממנו הכספים.
21. חוסני (אחיו של סעיד) העיד ביום 2/4/23 כי החוב נולד עקב מכירת אקדח ע"י סעיד למבקש, אקדח שהיה תקול ככל הנראה ונדרש החזר כספי.....
22. הרי לנו 3 גרסאות שונות. עיון בכל 3 הגרסאות יביא מסקנה הכרחית אחת- ללא קשר לשאלה איזו מהן נכונה, אין בפנינו מבקש נורמטיבי ונעדר ערכים אנטיסוציאליים; הגישה שהוצגה לשירות המבחן היא אפוא פסאדה.
23. מדוע? ובכן אליבא חוסני, עסקינן במכירת נשק שהשתבשה; אם גרסה זו נכונה, מדובר במבקש אשר נזקק לנשק, בוודאי אינו נורמטיבי, והעובדה כי הנשק תקול גרמה לו נזק, אף מכפילה את היעדר הנורמטיביות (הצורך בשימוש בנשק); אליבא סעיד- מדובר במלווה בריבית נשך; בין אם מדובר בסך של 5,000 ₪ ובין אם מדובר בסך של 1,000

ל, הדרישה להשבת 150,000 ₪ עלה כדי סחיטה; העובדה כי דרישה זו באה בצד איומים לפגיעה או אף קיפוד חיים, מקימה לעצמה התנהלות עבריינית לכאורה.

24. אליבא המבקש עצמו, הקשר בינו ובין משפחת המנוח הנו היכרות בשל רכישת סמים; אליבא המבקש עצמו מנהלים (לא ניהלו אלא מנהלים) בני משפחת המנוח תחנת סמים; צא ולמד כי המבקש בחר לטענתו להלוות לספק הסמים שלו (בין בעבר ובין בהווה) סך של 5,000 ₪, וזאת לפני שנתיים וחצי, וכעת נזכר הוא לדרוש הסכום.

25. גרסת המבקש אינה הגיונית ואינה סבירה; אם אינך נטוע עוד בעולם הסמים, לא תלווה לספק הסמים שלך כספים; אם אתה נטוע, המחלוקת בהכרח אינה נעוצה בשאלות נורמטיביות; בין כך ובין כך הטענה כאילו מדובר בצעיר נורמטיבי, נעדר מאפיינים אנטיסוציאליים, אינה יכולה להתיישב עם העולה מחומר החקירה.

26. במצב הדברים זה, האמירות המינוריות יחסית שהועלו בתסקיר, מועצמות; חומר החקירה הוא שמלמד כי לא בכדי מצא שירות המבחן פער עצום בין המתואר בכתב האישום ובין המוצג לו ע"י המבקש.

27. כאשר קיים פער כאמור, ורב הנסתר על הגלוי, כאשר לא ניתן לקבוע מסוכנות, אך האישום ברמה הלכאורית, עומד על רגליו, פועל הדבר לרעת המבקש (השווה- בש"פ 6036/17 אבו אעבד נ' מדינת ישראל- גיל צעיר, תסקיר חיובי (!!)), היעדר עבר, אך 'רב הנסתר'- מעצר).

28. לאור העולה מחומר החקירה, קיים ספק לגבי המאפיינים האנטיסוציאליים, והתערבות המבקש עם חברה שולית וערכים שוליים.

29. במצב דברים זה, היעדר ההמלצה מקבל משנה תוקף; הרושם הוא כי חרף המצג- מדובר במי שיש לו קשר לעולם שולי, ומסוכנותו אינה מבוטלת.

30. במצב דברים זה, בהיעדר המלצה חיובית, נוכחה הנתונים והרושם כאמור לעיל, איני סבור כי בשלה העת לשקול חלופה; הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ד, 08 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.